

*Prijswinnaars fotoproject en verhalenfestival 2017 van Buitenkans/GGZ bekend *Genomineerde foto's te zien op Landgoed Willibrordus

' LEEF!' in verhaal en beeld

HEILOO ► De winnaars van het fotoproject en verhalenfestival 2017 van Stichting de Buitenkans en GGZ Noord-Holland-Noord zijn bekend. In beide categorieën werden drie prijswinnaars onderscheiden.

Het thema voor beide onderdelen dit jaar was 'LEEF!' met als ondertitel: GGZ in beweging. Met name het Buitenkans fotoproject; mijn leven door de lens, wierp zijn vruchten af. Geïnspireerd door het thema 'LEEF!' en de ondersteuning werd door cliënten materiaal ingezonden. Zowel bij de foto's als de verhalen zijn er ereplaatsen behaald door (ex)cliënten.

Masker

De eerste prijs bij het fotoproject ging naar Inge Vellema. Haar begeleidende tekst bij de winnende foto: „Vandaag zet ik mijn masker af. Onzeker, bijtend op mijn lip, laat ik mezelf zien. Wij lijken zo verschillend. Maar met al mijn sterkte en zwakte, ben ik gewoon een mens zoals jij. Vandaag zet ik mijn masker af. Jij ziet alleen maar mij. Ik zou zo graag verbinding willen maken met het leven. Het leven waarin wij elkaar zien als mens met mogelijkheden. Het leven waarin wij nieuwe kansen krijgen. Het leven waarin wij zij aan zij kunnen staan. Vandaag zet ik mijn masker af. Mag ik jouw echte gezicht ook zien?”

Selfie van herstel

De tweede prijs en de publieksprijs was een prooi voor Fred Brandehof. Hij schreef over zijn foto: „Onderweg naar een leven. Een selfie van mijn herstel. Ik loop in deze foto, dat is een goed teken. Ik ben weer in beweging. Wel is

Fred Brandehof won met deze foto de tweede prijs én de publieksprijs.

de ondergrond mul, de weg die ik nog moet afleggen onduidelijk. De duinen en de lucht staan voor mijn toekomst. De spijkerbroek staat voor mijn verleden, mijn onbalans en symbool voor mijn gevoel in de vele GGZ gesprekken constant weer met de billen bloot te moeten.” Alie Kuiper-Tuin sleepte de derde prijs in de wacht. Deze foto spreekt voor zich. Alie: „De confettibom is afgegaan! Wat een pret! Feest in de

garage!”

De in totaal vijftien genomineerde foto's zijn nog tot 1 augustus op landgoed Willibrord aan de Kennemerstraatweg 464 in Heiloo te bewonderen en vervolgens nogmaals tijdens het Willibrord Draait Door festival op 15, 16 en 17 september.

Verhalen

Bij de verhalenwedstrijd mocht Vera Philips uit Limmen met haar verhaal 'LEEF!', GGZ in beweging' de eerste prijs in ontvangst nemen. Gerda Dekker won met 'Verwoesting' de tweede prijs, terwijl de derde prijs voor het verhaal 'Een bijna zomerdag' van Ramon Martensen was. Alle ingezonden verhalen zijn gebundeld en te lezen in De Trog op landgoed Willibrord. Koffie en appeltaart zijn te bestellen. Check zelf de openingstijden op de-buitenkans.org. Het winnende verhaal van Vera: „Zo warm in de zaal. Zweet druppelt sarrend over mijn rug. Ik zit op de voorste rij, bij het podium. Ik hoor het geroezemoes van 150 stemmen als woeste golven. Ik worstel om boven water te blijven. De eerste spreker: „GGZ- cliënten willen een zo goed mogelijk leven, het liefst zonder blijvende psychische of andere klachten, maar, als het niet anders kan, een alleszins bevredigend bestaan met de aandoening.” Zo warm, mijn panty plakt vast aan mijn benen. „De organisaties uit andere

sectoren moeten in de praktijk ervaren dat GGZ helpt. Samenwerking werpt vruchten af. Ze moeten dit uitdragen.” Mijn God, de muren van de zaal omsluiten me knellend. De isoleer cel? Ik krijg geen lucht meer.

„Veel GGZ-patiënten werken grote delen van het jaar, maar zijn in de praktijk op basis van een levenslange diagnose arbeidsongeschikt. Dat moet anders en zinvoller kunnen voor patiënt en werkgever.” 150 paar ogen steken als dolken in mijn rug. Ik stik. Ik moet hier weg. „Mensen met een psychische stoornis moeten kunnen meedoen in het verenigingsleven en een sociaal netwerk onderhouden. De omgeving moet ze zien als persoon en niet als hun ziekte.” Mijn paniek onder controle krijgen. Visualiseren. Het Kunsthistorisch Museum in Wenen. Ik raak het prachtige 'Zoutvat' aan. Zo mooi, gemaakt van glimmend goud, zwart ebbenhout, blinkend email en roomwit ivoor. Eén van de belangrijkste kunstwerken uit de Italiaanse Renaissance. Van Benvenuto Cellini, 1540. „Als we daadwerkelijk gestalte willen geven aan destigmatisering en inclusie moeten we bij ons zelf beginnen.” Zijn vader bleef bij het zien van de baby 'Benvenuto! Benvenuto!' roepen. Welkom. Riep mijn vader dat ook? „Om recidive te voorkomen bij ex psychiatrische patiënten is aandacht voor wonen en schuldhulpverlening belangrijk. Gemeenten zijn een be-

langrijke samenwerkingspartner voor de GGZ.” Een man met een bedrijf in alarmsystemen, die wel van kunst hield, jatte in 2003 het 'Zoutvat'. In 2006 werd de man gepakt. Gelukkig had hij het kunstwerk niet omgesmolten. „De hersteltraining 'Project Life' sluit aan bij de belevingswereld van jongeren, die worstelen met psychische kwetsbaarheid. Zij onderzoeken waar ze kracht uit halen. Zij gaan aan de slag met hun toekomstdromen.” Koning Francois I van Frankrijk vond het kunstwerk goddelijk. Het staat op ivoren balletjes. De koning rolt het aan zijn rijk gevulde tafel door naar zijn gasten. Het 'Zoutvat' geeft hem het gevoel dat hij de wereld in beweging kan zetten.

ten. Mijn paniek ebt weg. Mijn panty plakt minder. Geen stekende dolken. De muren in de zaal geven weer ruimte. Ik kijk door het raam. Een koningsblauwe lucht met wit wollen wolken. Een boom vol takken met schitterende smaragd groene bladeren. Ook wat takken, kaal en dood. Leven en dood in elkaar verweven, in één boom. Ik beseef in volle omvang: ik LEEF. Psychoses overwonnen. „Dan nodig ik nu van harte onze ervaringsdeskundige uit voor het slotwoord.” Ik ga het podium op. Smaragd groene bladeren. De wereld in beweging. Zo mooi. Ik pak de microfoon, kijk rond en open: „Ik leef. En het leven is zo mooi!”

Deze sprekende foto van Inge Vellema won de eerste prijs.

De winnende foto van Alie: 'De confettibom is afgegaan!'